førere og Skibsrhedere fra Svendborg, Ærø, Taasinge og rundt omkring, der paa det Bestemteste udtale sig til Gunst for et saadant Forslag. Jeg har talt med bekjendte Dampskibsførere og af dem faaet den Erklæring, at det er givet, at dersom man, kommende gjennem den engelsk-franske Kanal, skal beseile Nordsøen nord om Skagen og har en Følelse af, at der er mindste Fare derved, vil ingen Skibsfører betænke sig paa at seile ind gjennem Limfjorden for netop ad den Vei at undgaa den Fare, Veiret truede med. Endnu et vægtigt Argument har jeg faaet fra paalidelidelig Kilde i den sidste Tid. Da Dampskibsselskabet „Carl" sidste Aar forliste et af sine større Dampskibe i Nordsøen, nemlig Skibet „Harald", ført af Kaptain Bonde, vilde det efter dennes Forklaring været undgaaet, hvis han havde havt en Havn i Jammerbugten, som han kunde have lagt Skibet ind i. Som bekjendt sprang der en Planke løs, Skibet blev læk, maatte forlades i Nordsøen, og Mandskabet blev optaget af et andet Dampskib, men Kaptainen har, efter hvad der er mig berettet fra paalidelig Kilde, erklæret, at han vilde have kunnet redde Skibet, hvis der havde været en Havn, han havde kunnet stille Skibet ind i. Saadanne Exempler tale jo dog sikkert for Oprettelsen af en saadan Havn, og det er jo ogsaa almindelig erkjendt gjennem Forhandlingerne, at Tilflugtshavne og Nødhavne paa Jyllands Vestkyst vilde have stor Betydning for Skisfarten i Nordsøen og ogsaa for vort Fiskeri. Ganske vist vilde der jo kunne oprettes billigere Fiskerihavne til mindre Fartøier, men en saadan Havn som den her projekterede vilde jo kunne faae flersidig Betydning og gjøre samme Nytte for Fiskeriet som en Havn, der ene var anlagt med dette for Øie. Naar vi se hen til, at Norge i 1885 har udbyttet Fiskeriet saaledes, at det har udført for 35 Mill. Kr. Fisk, 1/3 af Landets samlede Udførsel, og naturligvis har kunnet gjøre det ved Hjælp af de gode, naturlige — ikke kunstige — Havne, de have gjennem de mange Fjorde paa Vestkysten, var det vist ogsaa ønskeligt for os, om vi gjennem Fiskeriet kunde skabe os betydelig større Indtægter. Det vilde vi kunne, naar vi havde sikre Tilflugtssteder for vore Fiskerifartøier i Nordsøen. Om vi blot kunde komme til 1/3 af en saadan Udførsel, hvilken Betydning vilde det ikke have for vor Fiskerstand paa Jyllands Vestkyst? Det vilde jo være en Indtægt, som for den vilde have den allerstørste Betydning. Men den største Betydning af Kanalen ser jeg naturligvis i den Betydning, den vilde faae for vor Handel og Skibsfart og da navnlig for den nye Frihavn og overhovedet for den hele kjøbenhavnske Mellemhandel paa Østersøen. Det er min Overbevisning, at det vilde blive en mægtig Spore og en mægtig Aarsag til, at vi kunde beholde en Del af den Handel, der nu truer med at ville gaa syd om os. Der er indvendt: ja men de Beregninger, dette Overslag hviler paa, ville ikke holde Stik; man beregner, at Kanalen skal befærdes aarlig af 20,000 Skibe med en Gjennemsnitsdrægtighed af 500 Tons, og det tør vi ikke vente. Nu opstilles det jo som givet, at der aarlig passerer 60,000 Skibe om Skagen, og Ingenieuren, som har forfattet Planen, beregner, at 1/3 af disse sikkert ville gaa gjennem Kanalen, og det er høist sandsynligt. Man vil se ved et Blik paa Kortet, og man kjender det af de mange Beretninger, der ere fremkomne om den Fare, der er ved at seile om Skagen, at ved Udgaaende fra Kattegat vil man ofte i haardt Veir være henvist til at søge enten Frederikshavn eller den norske Kyst, fordi man ikke tør seile Skagerak ud, og i saadanne Tilfælde vil man være henvist til at søge gjennem Limfjorden og komme ud ved en Tilflugtshavn ved Nordsøen, hvor man kan ligge i Betryg til Veiret bedager sig, saa at man kan komme ud. Efter den Statistik, vi have over de Skibe, der besørge Handelen paa Udlandet, er det høist sandsynligt, at vi selv ville give et ikke ringe Antal Skibe med i den Beregning af de 20,000 Skibe, som her antages at ville beseile Kanalen. Naar vi se hen til, at Danmark kun er en meget lille Del af den søfarende Flaade i Østersøen — lad os blot se hele Sydsverige, Østsverige, Finland, Rusland ned til Østpreussen — saa er der Søstæder med en Handelsflaade af langt større Udstrækning end vi have, og vi have kun en lille Brøkdel af den Handelsflaade, som andre Østersøhavne præstere, og ovenikjøbet have vi endda ikke saa stor en Handelsflaade, at vi kunne præstere mere end Halvdelen af vor egen Fart paa Udlandet. De statistiske Oplysninger, vi have liggende